

Stichting Plus Wonen

“Alle aandacht gaat naar de bewoners”

Mary Dekker en John Verkaik wilden betere zorg- en woonomstandigheden voor hun zieke zoon. Ze klopten zes jaar geleden bij de gemeente Leusden aan om een woonzorgcentrum voor patiënten met schizofrenie te starten. Begin augustus gingen de deuren open.

Rijteswoningen met de ingang van een appartementen-gebouw. Een argeloze voorbijganger zou het splinternieuwe woonzorgcomplex aan de Zuster Prinsstraat in Leusden niet opvallen. Een normaal straatbeeld sluit prima aan bij de visie op zorg van Stichting Plus Wonen: gewoon waar het kan, zorg waar nodig. “In het reguliere zorgtraject worden mensen met schizofrenie veelal gehospitaliseerd. Volgens ons kon dat anders en beter”, zegt initiatiefnemer Mary Dekker. “Wij wilden zorg die uitgaat van de bewoner.”

SCHIZOFRENIE

Mary en echtgenoot John Verkaik hebben drie kinderen. Hun 32-jarige zoon heeft schizofrenie. Deze hersenziekte vervormt de samenhang tussen emoties, waarneming en gedachten wat kan leiden tot angsten, stress en depressies. Soms leidt het tot psychoses waardoor mensen waan en werkelijkheid niet meer van elkaar kunnen scheiden.

“De ziekte komt bij 1 op de 100 mensen voor”, vertelt Mary. “Statistisch gezien betekent dit dat er in Leusden 280 mensen een vorm van deze ziekte zouden moeten hebben. De gemeente schrok ervan dat ze geen enkele voorziening voor deze groep binnen de dorpsgrenzen had. Woningstichting Leusden (WSL) wachtte al langer op een club die een zorgtraject wilde opzetten waarbij wonen centraal staat. Wij zijn daarop ingesprongen.”

Mary en John startten het idee voor een woonzorg-initiatief, nadat hun zoon een grote terugval kreeg terwijl hij in een reguliere instelling verbleef voor geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Mary is nog steeds boos en verbaasd als ze er aan terugdenkt. “Hij was twee weken vermist! Als de toenmalige zorgverlener had gedaan wat-ie moest doen, hadden ze al aan zijn rommelige kamer kunnen zien, dat hij afgleed. Maar elke dag even poolshoogte nemen, hebben ze niet gedaan. Dat was voor ons de druppel.”

GESTERKT DOOR THEORIE

Mary volgde bij Ypsilon (de vereniging voor ouders en familieleden van mensen met psychose en schizofrenie, red.) een workshop voor het starten van een woonzorg-initiatief. Gesterkt door de theorie was ze ervan overtuigd dat hun idee te realiseren moest zijn. De Stichting Plus Wonen werd opgericht en Mary en John gingen aan de slag. Binnen een jaar was de stichting rond met de gemeente. WSL deed een haalbaarheidsonderzoek waaruit naar voren kwam dat er minimaal vijftien bewoners nodig waren. “We hebben vervolgens een advertentie geplaatst met een oproep aan ouders van kinderen met schizofrenie om eens te komen praten. We rekenden op 8 hooguit 10 ouders, maar er kwamen er 28 en daarna zijn het er alleen maar meer geworden”, herinnert John.

“HIER KRIJGEN MENSEN MEER ZORG VOOR HETZELFDE GELD”

24/7 ZORG

De kracht van de stichting is de expertise van het bestuur, aldus Mary. De Leusdense heeft weliswaar het voortouw genomen in dit project, maar heeft geen zitting in het bestuur. Echtgenoot John heeft bestuurlijke ervaring en is voorzitter, een journalist verzorgt de pr en een zorgketenmanager ziet toe op de geleverde zorg. Er is 24 uur per dag, 7 dagen per week zorg. Een verpleegkundige let erop dat bewoners tijdig hun medicatie innemen. John: “Dat is belangrijk voor de bewoners om een normaal ritme vast te kunnen houden en zichzelf te blijven verzorgen. Iedere bewoner kan daarvoor goed functioneren, maar een betaalde baan is voor hen geestelijk vaak te belastend.”

“IK WIL ECHT NIET TERUG”

De zorg aan de bewoners van de Zuster Prinsstraat wordt geleverd door Centraalzorg Vallei & Heuvelrug; een kleine, niet in GGZ gespecialiseerde zorgaanbieder. Daar heeft de stichting bewust voor gekozen. “Wij hebben een andere visie op GGZ dan in het reguliere circuit gebruikelijk is. Hier gaat alle aandacht naar de

bewoners. Ze leven helemaal op, omdat ze veel meer worden geprikkeld”, zegt John. Bewoonster Mirjam bevestigt zijn woorden. “Ik zat acht jaar in een reguliere zorginstelling, maar daar wil ik echt niet naar terug. Hier heb ik alles voor mezelf. Bovendien heb ik hier veel meer contact met de andere mensen.” “Wat we bieden aan zorg, is meer dan wat de mensen in de reguliere zorg krijgen”, vervolgt Mary. “Zo heeft elke bewoner hier 70m² tot zijn beschikking tegenover 12 m² in de reguliere zorg.”

ONGELOOF

Iedere bewoner heeft een eigen appartement met eigen woonkamer, keuken, slaapkamer, extra kamertje en een badkamer. Daarnaast is er een gemeenschappelijk gebouw. Hierin bevindt zich de gezamenlijke, modern ingerichte huiskamer. Er is een ruime, halfopen keuken met onder meer stoomovens waar vijf dagen per week een kok het avondeten bereidt. Om het gebouw, dat uitzicht biedt op alle appartementen, ligt een riante, gemeenschappelijke tuin. Daarin staat onder meer een door het Coöperatiefonds van Rabobank Amersfoort en omstreken geschonken tafeltennistafel. Mary: “En het wordt allemaal gewoon betaald uit de reguliere potjes voor GGZ van de overheid en zorgverzekeraars. Tot ongeloof van velen overigens. We leveren hier het bewijs dat in de reguliere zorg geld vaak niet efficiënt wordt ingezet.”

Het is de reden waarom Syntens (een innovatienetwerk dat tal van innovatieprojecten stimuleert en begeleidt van ondernemers in het midden- en kleinbedrijf, red.) al over de vloer is geweest in Leusden. “Zij doet onderzoek naar de mogelijkheden voor een landelijke uitrol van ons woonzorginitiatief”, weet Mary. “De kwaliteit van zorg is hier namelijk veel hoger, terwijl het nu net zoveel en op termijn zelfs minder kost.” Zes jaar geleden hadden Mary en John niet gedacht dat ze dit konden realiseren. “Maar als je iets wilt, kan het dus wel. Dit is goed voor de bewoners, goed voor de zorgverzekeraar en goed voor de zorgaanbieder. Meer zorg voor hetzelfde en zelfs minder geld, daar wordt iedereen beter van.”

